

DRAUDZES VĒSTIS

www.melburnaslatviesudraudze.org.au

Draudzes Vēstis Nr. 23

2019. g. jūlijs, augusts, septembris

AIZVESTO PIEMIŅAS DIENA

Via Dolorosa grāmatas 35. lappusē citēta pavēle Nr. 001223. Pavēle izdota 1939. gada 11. oktobrī.

Pavēle skan: „Kad kolonna dodas cauri apdzīvotām vietām vai gar daudziem garāmgājējiem, apsardzei tā jākontrolē ar sevišķu rūpību un atbildīgiem jāraugās, lai neviens nemēģinātu izbēgt, nedrīkst pieļaut sarunas starp deportētajiem un garāmgājējiem.“

Acīmredzot kādi bija mēģinājuši izbēgt no viņiem paredzētā briesmu pilnā likteņa. Kādi deportētie bija centušies sarunāties ar garāmgājējiem, vai otrādi. Uz mirkli iedomājos viņu iespējamās sarunas. Lasu grāmatu *The Tattooist*.^{*} Grāmata apraksta uz Aušvicas (Auschwitz) un Birkenau koncentrācijas nometnēm aizvestā vīra likteni. Piespiests ar adatu katra notiesātā jūda un roma rokā iegravēt numuru, viņš min, cik ātri katrs iemācījies klusēt mocītāju priekšā. Nāk prātā Vecās Derības vārdi no Jesajas grāmatas 53. nodaļas 7. panta: „Kad viņš tika sodīts un spīdzināts, viņš padevās un neatdarīja savu muti kā jērs, ko ved nokaušanai, un kā avs, kas paliek klusa savu cirpēju priekšā; tā viņš aplusa un neatdarīja savu muti.“ Šī klusēšana nebija vājuma zīme. Tieši otrādi.

Pieminot katru mūsu latvju tautas brāli un māsu, kas tika noslepkavoti, mocīti un aizvesti, ceru, ka katram tomēr kāds garāmgājējs sauca: *Mēs neaizmirsīsim! Mēs neklusēsīm!* Ceru, ka kāds no garāmgājējiem par katru arī ir noskaitījis lūgšanu. Lūgsim, pieminēsīm arī mēs tos, kas, spītējot saviem mocītājiem, klusēja! Nav samazinājusies mūsu atbildība viņu vietā runāt. Viņus pieminēt un atgādināt vārdus, ko uz brīvo pasauli reiz bija rakstījusi kāda izsūtījumā nometināta tautiete:

*„Te torņa nav, kur tiktu zvanīts,
Un nepaceļas sargādams pār kapiem marmors, ne ar granīts,
Koks nešalc mieru žūžodams, tik ērkšķu krūms ar asumiem
Te aug kā dzīves sāpju tulks.“*

Ērkšķu kronis Kristum tika, lai Viņš pārtaptu par dzīves sāpju tulku. Ko cilvēks nespēj, to spēj Viņš, kas Dieva sūtīts aculiecinieks, ka ir spēks, kas lielāks par šīs pasaules grēkiem, netaisnību un nežēlību, bailēm, teroru un briesmām.

Tā ceru, ka kāds no garāmgājējiem neklusēja, bet tad jau prasu sev: „Ko es teiktu? Vai tie neskanētu kā tukši vārdi vien?“ Un tomēr, kā tik daudzi, kas tika aizvesti un atgriezās no Si-

bīrijas, ir liecinājuši vārdiem, kas atgādināja, ka Dievs arvien bija ar viņiem, ka Dievs arvien viņus mīlēja, bija tas spēks, kurā viņi ne tikai izturēja, bet spēja turēt to, kam bija lemts mirt tālu no dzimtenes! Šis spēks lai mūs svētī arī šajā 14. jūnijā!

Jūsu

+ **Lauma Zušēvica**

Arhibīskape

Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas ārpus Latvijas

* „Tetovētājs

Maiņas draudzes un sabiedrības garīgā aprūpē

Pēc astoņu gadu kalpošanu Melburnas latviešu ev. lut.draudzei un Melburnas latviešu sabiedrībai mūsu mācītājs **Dainis Markovskis** iesniedza draudzes valdei lūgumu viņu atbrīvot no mācītāja amata, sākot ar **2019. gada 24. jūniju**.

Mācītājs Dainis pēc draudzes valdes aicinājuma sāka kalpot Melburnas draudzē 2011. gada aprīlī.

Mācītājs ir aktīvi darbojies sabiedrības organizācijās. Pasniedzis MLB Daugavas skolā ticības mācības stundas, gādājis par garīgo aprūpi Tērvetes bērnu nometnē, noturējis Ciema baznīciņā dievkalpojumus, gādājis Ciema ļaudīm garīgo aprūpi, apciemojis slimniekus slimnīcās un mājās, noturējis lūgšanas skolu un sabiedrības svētku sarīkojumus un aktīvi piedalījies DV Melburnas nodaļas saietos.

Mācītājs nekad nav atteicis aicinājumus noturēt dievkalpojumus, kā arī citus ticības pakalpojumus latviešu sabiedrībām ārpus Melburnas.

Melburnas Latviešu ev. lut. draudzes un Melburnas latviešu sabiedrības vārdā izsaku lielu paldies mācītājam Dainim Markovskim par padarīto un paveikto darbu, strādājot ticības laukā.

Piezīme: Lūdzu ņemiet vērā, ka dievkalpojumu kalendārs, kas uzrādīts *Draudzes Vēstīs* Nr.22 tiks maiņīts, **sākot ar 1. jūliju**.

Tuvāku informāciju par dievkalpojumiem meklējiet: laikrakstā *Latvietis*, sarīkojumi, draudzes ziņas un ziņojumi, MLOA un LAAJ kalendāros, radio 3ZZZ raidījumos un Draudzes mājas lapā – www.melburnaslatviesudraudze.org.au

Kārlis Kasparsons,

Draudzes priekšnieks

NO DRAUDZES PRIEKŠNIEKA RAKSTĀMGALDA

DRAUDZES ADMINISTRATĪVĀS VADLĪNIJAS GUIDELINES

Vadlīnijas ir draudzes un valdes iekšējās darbības noteikumi, tās var atcelt vai mainīt tikai ar pilnsapulces piekrišanu. Pilnāka informācija draudzes mājas lapā: www.melburnaslatviesudraudze.org.au zem virsraksta ZIŅAS.

MĀCĪTĀJA ATTEIKŠANĀS NO AMATA

Pēc astoņu gadu kalpošanu Melburnas latviešu draudzei un Melburnas latviešu sabiedrībai mūsu mācītājs Dainis iesniedza valdei lūgumu viņu atbrīvot no mācītāja amata, sākot ar 2019. gada 24. jūniju.

Lasiet rakstu šajās Vēstīs: *Maiņas Melburnas draudzes un sabiedrības garīgā aprūpē*.

PAR IZPALIKUŠĀM NODEVĀM

Atgādinājums draudzei. Lūdzu pārbaudiet, vai esat samaksājuši savu 2018/2019. gada nodevu!

PIEZĪME: PIRMS KONTAKTĒJIET AR DRAUDZES KASIERI SAKARĀ AR DRAUDZES NODEVU VAI AIZGĀJĒJA GULDĪŠANU FOKNERA KAPOS, VISPIRMS PĀRLASĪET ŠIS VĒSTĪS, KĀ ARĪ DRAUDZES MĀJAS LAPU www.melburnaslatviesudraudze.org.au

KĻŪT PAR PILNTIESĪGU DRAUDZES LOCEKLI

Pilntiesīgs draudzes loceklis ir tas, kas samaksājis savu gadskārtējo draudzes nodevu par šo gadu un par iepriekšējiem diviem gadiem. Tas nozīmē, ka mācītāja pakalpojumi, baznīca un telpu lietošana, ieskaitot virtuvi, ģimenes godos kā kristībās, iesvētībās, laulībās vai ģimenes locekļa izvadišanas gadījumā ir pieejamas bez maksas.

Arī atdusas vieta Sv. Krusta baznīcas kapsētā Foknerā *Fawkner Cemetery* ir ar lielu atlaidi.

NOVĒLĒJUMI BAZNĪCAI UN KAPIEM

Aicinu draudzei padomāt savos testamentāros novēlējumos atcerēties arī Melburnas Latviešu evaņģēliski luterisko draudzi un lūdzu iekļaut dāvinājumu Svētā Krusta baznīcai un kapiem. **Ar savu novēlējumu Jūs palīdzēsiet draudzes valdei nodrošināt baznīcas un kapsētas nākotni.**

SPRĪDĪŠU STIPENDIJA

Valde arī šogad atkārtoti atbalstīs mācību iestādes, kas uzņēmušās pildīt **BĒRNU UN JAUNIEŠU LATVISKO AUDZINĀŠANU**. Valde iesaka draudzes locekļiem pievienoties ar savu ziedojumu. Tā kopīgi atbalstīsim mūsu bērnu un jauniešu latvisko audzināšanu.

SPRĪDĪŠU STIPENDIJU SAŅĒMĒJI ŠOGAD BŪS:

Melburnas Latviešu biedrības **Daugavas skola, Melburnas Latviešu vidusskola, „Tērvetes“ bērnu vasaras nometne, Annas Ziedares Vasaras vidusskola un Austrālijas Latviešu Jaunatnes dienas rīkotāji Melburnā.**

Kārlis Kasparsons,
Draudzes priekšnieks
2019. gada jūnijā.

PĀRMAIŅAS DRAUDZES DZĪVĒ

Kristīta

2.06.2019. Latviešu ciema baznīcā – **Laila Sophie ROZĪTE**

Vecāki – Linda ROZĪTE un Pēteris BENDRUPS

No kreisās: tēvs P. Bendrups, krustmāte Tia Latiša, Laila Sophie, krusttēvs A. Robins, krustmāte Sandra Bērziņa, mamma Linda Rozīte.

PAR VISU ESIET PATEICĪGI!

„Par visu pateicieties Dievam - tieši to Dievs grib no jums Kristū Jēzū.“ (1.Tes.5:18).

Jēzū Kristū mīlotie!

Kas gan būtu mūsu dzīve bez Dieva un ticības uz Mūžīgo Trīsvienīgo Dievu? Kāda nozīme būtu mūsu pūlēm, darbiem un cerībām bez Dieva svētības? Apustulis Pāvils pirmajā vēstulē Tesalonīkiešiem mudina/aicina būt vienmēr priecīgiem, lūgt Dievu bez mitēšanās, neapslāpēt Garu un būt par visu pateicīgiem.

Paldies Dievam, ka Viņš visu dod īstajā laikā pēc Viņa prāta, ko mēs visbiežāk saprotam tikai pēc īsāka vai garāka laika, jo mūsu Debesu Tēvs vislabāk zina, kas mums katram ir vajadzīgs un nepieciešams. Tāpēc laba lieta ir pateikties Tam Kungam, jo cilvēks, kurš nav iemācījies no sirds pateikties Dievam par visu, ir tālu no patiesas ticības, īsta prieka un miera. Mums katram ir daudz par ko pateikties Dievam. Visu jau nevar ne uzrakstīt, ne izstāstīt, visu aptvert, par ko pateikties Dievam un dzīvē sastaptajiem un iepazītajiem cilvēkiem Austrālijā.

Šis ir mans pēdējais *Gana raksts* Melburnas Draudzes Vēstīm, pirms došos atpakaļ uz Latviju. Piedodiet, ka es kādus vārdus šajā rakstā atkārtotšu biežāk un vairāk.

Esmu no visas sirds pateicīgs Dievam (un Melburnas Svētā Krusta draudzes locekļiem, kuri mani aicināja un izraudzīja par savu ganu), kad man tika dota vienreizēja iespēja astoņus gadus kalpot pie jums – Melburnā un latviešiem Austrālijā! Paldies Dievam, ka man ir bijusi iespēja bagātīgi baudīt jūsu viesmīlību, sirsnību un laipnību jau no pašas pirmās dienas ierodoties no Latvijas Austrālijā.

Atceros, ka 2010. gada 30. jūnija dienā ielidoju Sidnejā (kā Melburnas Sv. Krusta draudzes mācītāja amatā viens no kandidātiem), kur mani lidostā ar sirsnīgu smaidu sagaidīja toreizējais ALELDA prāvests Kolvins Makfersons (Colvin MacPherson).

Liels paldies Dievam, ka man bija liels gods un laime satikt, iepazīt un kalpot kopā ar mīlu un patiesu ticības brāli – prāvestu (tagadējo Sidnejas Jāņa draudzes mācītāju) Kolvinu Makfersonu. Paldies Kolvinam par padomiem, idejām, atbalstu, draudzīgumu, sirsnību, aizlūgšanām, draudzīgumu un laba vēlējumiem visu šo gadu garumā!

Paldies Kolvinam un ALELDA pārvaldei, ka man bija iespēja 2010. gadā, 50 dienas pavadīt, apciemot, iepazīt un kalpot latviešu draudzēs Austrālijā: Adelaidē, Brisbanē, Kanberā, Melburnā, Pertā un Sidnejā, kur visur tiku uzņemts ar sirsnību un laipnību. Tik daudz svētīgu tikšanos, lūgšanu un dievkalpojumu, sarunu un pārrunu, smieklu un asaru, kopā ar Kolvinu un draudzes locekļiem ir piedzīvots Sidnejā, Kanberā un Melburnā. Tā bija liela Dieva žēlastība un vadība, par ko esmu ļoti pateicīgs Tam Kungam un latviešiem Austrālijā!

Atceros savus pirmos iespaidus Melburnā, kad 2010. gada 5. jūlijā Melburnas lidostā mani sagaidīja draudzes priekšnieks Edis (Eduards Lēmanis) un, ar ziediem rokās, draudzes dāmu komitejas vadītāja Inese Bērziņa.

Nekad neaizmirsīšu nakti, kad ielidoju Melburnā (kā jau izraudzītais Melburnas Sv. Krusta draudzes mācītājs), kad lidostā mani sagaidīja jau pazīstami cilvēki: Ilze un Gunārs Nāgeli un draudzes priekšnieks Edis.

2010. gada 16. decembrī iesākās manas dzīves un mācītāja kalpošanas laiks Melburnā un Austrālijā. Sirsnīgs paldies visiem, kuri mani uzņēma pie sevis un savās ģimenēs, kad man vēl nebija savas mājvietas. Liels paldies Brunu, Latišu un Lēmaņu ģimenēm, kuru viesmīlību, sarunas, atbalstu, ieteikumus un draudzīgumu nevar aizmirst. Milzīgs paldies Ziedaru ģimenei (īpaši pateicos – Irēnei), kuri palīdzēja meklēt un atrast mājvietu (500 m. no Sv. Krusta baznīcas) un iekārtot ar nepieciešamākajām mēbelēm, mantām, lietām dzīvošanai un saimniecībai.

Ar lielu prieku un pateicību atceros 2010. gada Austrālijas Latviešu Kultūras dienas Melburnā, kad dažu nedēļu laikā apguvu Kopkora dziesmas un dziedāju gan Melburnas jauktajā, gan Sidnejas vīriešu korī, kā arī kopā ar Austrālijas latviešu garīdzniekiem, piedalīties Austrālijas Latviešu Kultūras dienu atklāšanas dievkalpojumā.

Mans kalpošanas laiks Melburnā ir sakritis ar vēsturiskiem notikumiem, un es ar lielu prieku saku pateicību Dievam un jums; jums, kuri jau daudzi esat mūžībā, un jums, kuri esiet bijuši līdzdalībnieki, un joprojām esiet dažāda veida līdzstrādnieki draudzes un latviešu sabiedrības rosīgajā laukā.

2011. gada 10. aprīlī Melburnas Svētā Krusta draudzes 60 gadu jubilejā prāvests Kolvins Makfersons mani ieveda draudzes mācītāja amatā, kad svinīgajā dievkalpojumā varēju kalpot kopā ar Melburnas mācītājiem – Māru Saulīti un Aldi Elbertu. Esmu ļoti pateicīgs draudzes valdei un draudzes vecākajiem Dagmārai Stils, Ritai Mancs, Kalvim Jaunalksnim un Mārtiņam Biršam par kalpošanu un atbalstu, padomiem, ieteikumiem, lūgšanām, labo sadarbību, palīdzību un laiku. Paldies Dagmārai un Ritai, kuras manā pirmajā

kalpošanas gadā iepazīstināja ar daudziem draudzes locekļiem, viņus apmeklējot mājās vai aprūpes namos.

Es pateicos Dievam, ka man bija dota iespēja (vēl) satikt, iepazīt, kopā kalpot dažādās vietās un dievkalpojumos ar mīlo, sirsnīgo un sirdsgudro kolēģi, mācītāju Māru Saulīti, kura man paliks vienmēr siltās atmiņās. Esmu pateicīgs Dievam, ka varēju kalpot kopā ar dažādiem mācītājiem un mācītājām gan Svētā Krusta baznīcā, gan Latviešu ciemā un citās vietās Melburnā un Austrālijā. Paldies mācītājam Aldim Elbertam par palīdzību un sadarbību.

Mans kalpošanas laiks ir zīmīgi sakritis ar divu Melburnas draudžu apvienošanos 2013. gadā, kā arī ar ALELDA jauna prāvesta – Dr. Jāņa Priedkalna un LELBĀL jauna arhibīskapa – arhibīskapes Laumas Zušēvicas izvēlēšanos. Paldies Dievam, ka bija brīnišķīga iespēja kalpot ne vienu vien reizi ar LELBĀL arhibīskapu E. E. Rozīti un arhibīskapi L. Zušēvicu un abiem ALELDA prāvestiem. Prieks un pateicība, ka varēju piedalīties un organizēt draudžu dienas Melburnā (2012) un Sidnejā (2015) un ALELDA sinodēs Sidnejā (2013), Melburnā (2013, 2016), kā arī citos draudzes rīkotajos svētkos un notikumos.

Neaizmirstami ir aizvadītie gadi, mācot ticības mācību Melburnas *Daugavas* latviešu skolā un bērnu vasaras nometnē *Tērvete* un piedaloties citos latviešu organizētajos sarīkojumos, iepazīstot vairāku paaudžu latviešus Austrālijā. Liels prieks bija redzēt, kā bērni un jaunieši pa šiem gadiem ir auguši un izauguši par skaistiem, talantīgiem, gudriem, brašiem un staltiem Latvijas patriotiem un ar labu latviešu valodu. Paldies Dievam, vecākiem, skolotājiem, ģimenēm un Austrālijas latviešu organizācijām un visiem kopā, ka visos šajos gadu desmitus Austrālijā lepni skan latviešu valoda un dziesma. Paldies Jums!

Manas kalpošanas laikā mēs varējām svinēt astoņus gadus pēc kārtas Latvijas Valsts svētku dievkalpojumus tieši 18. novembrī, un Melburnā kopā ar draudzi un Latviešu ciema saimi, svinēt Latvijas Valsts 100. dzimšanas dienu. 2018. gada decembrī ar svētku dievkalpojumu pateicāmies Dievam par 20 gadiem kopš Melburnas Latviešu ciemā ir sava baznīca.

Paldies Dievam, ka man bija iespēja satikt un iepazīt daudzus Austrālijas latviešus un nelatviešus, kuri nepieder pie draudzes, bet ar kuriem vairāk nekā astoņu gadu laikā bija ļoti laba sadarbība un draudzība.

Prieks, ka varēju (ar Melburnas draudzes valdes piekrišanu un draudzes vecāko atbalstu) kalpot Kanberas latviešiem, kuriem nav savs mācītājs svētdienas dievkalpojumos un iepazīt kanberiešus. Kanberas draudzes cilvēki astoņu gadu laikā ir kļuvuši gandrīz par manu otro draudzi, ko esmu no sirds iemīlējis. Paldies jums, mīļie, par neaizmirstamu laiku un Jūsu viesmīlību, Kanberā viesojoties un kalpojot 18 reizes.

Paldies visiem draudzes valdes locekļiem, draudzes vecākajiem, darbiniekiem, ērģelniekiem, draudzes locekļiem un atbalstītājiem, ar kuriem man bija iespēja vairāk vai mazāk iepazīties un sadarboties. Paldies par daudzajām draudzībām, kopīgi vadītām un neaizmirstamām dienām.

Paldies arī par jūsu pacietību un izpratni, kad kādreiz nespēju visus apciemot vai aprūpēt tad, kad tas bija Jums nepieciešams. Es arī lūdzu piedošanu, ka nespēju kādreiz dot kādiem to, kas bija mans pienākums un mācītāja atbildība, kas kādreiz sāpināja vai lika vilties manī!

Pēdējie divi manas kalpošanas gadi Melburnā bija īpaši ar to, ka dzīvoju Melburnas Latviešu ciemā. Latviešu ciema saime un darbinieki, tas ir atsevišķs, skaists, pārsteigumiem bagāts, krāsains, svētībām bagāts laiks manā dzīvē.

Pateicos patreizējai draudzes valdei un ALELDA prāvestam un pārvaldei par atbalstu, iedrošinājumiem, sapratni, iejūtību, draudzību un laba vēlējumiem nākotnē! Es nevaru nosaukt visus vārdā, jo tas būtu ļoti garš saraksts, bet daudzi no jums man esat atstājuši vārdos neizsakāmas – dziļas, spēcīgas, brīnišķīgas un svētīgas pēdas manā dzīvē. Tas viss noteikti man dos papildu spēku arī manā nākotnē. Par visu saņemto, piedzīvoto, izdzīvoto, atklāto, pieredzēto, iegūto Austrālijā, esmu Dievam un daudziem no Jums no sirds pateicīgs!

Mēs neviens nezinām, ko atnesīs rītdiena. Mums pieder tikai Dieva dāvētā šodiena un Viņa apsolītās svētības, vadība un klātbūtne, un tā ir milzīga bagātība. Neaizmirsīsim pateikties Dievam par cilvēkiem, kurus Viņš mums ir dāvinājis un dāvina, lai caur viņiem un kopā ar tiem varētu slavēt un pateikties Tam Kungam.

Lai Mūžīgais un mūs mīlošais Dievs dod, ka mācamies no sirds pateikties Viņam par visām lietām, notikumiem un smelt spēku, mieru un svētības Viņa neizteicamajā žēlastībā: „**jo tāda ir Dieva griba Kristū Jēzū attiecībā uz Jums.**“

Būsim par visu pateicīgi!

Sirsnībā māc. Dainis,

Melburnā, 2019. gada 16. jūnijā, Trīsvienības dienas svētkos

VALDES LOCEKĻI – OFFICE BEARERS

Pasta adrese / Postal address:

4 Spencer Drive, CARRUM DOWNS, VIC 3201

Svētā Krusta baznīca / Holy Cross Church

40 Warrigal Rd. SURREY HILLS. Vic. 3127

Draudzes mājas lapa / Our website (in Latvian and English)

www.melburnaslatviesudraudze.org.au

www.melbournelatincongregation.org.au

Draudzes valde – Church Management Committee

Draudzes vecākais Church Elder Mārtiņš Biršs	e-pasts: martinbirss@live.com	Tel. 9563 9685 Mob. 0407 685 006
Priekšnieks / President Kārlis Kasparsons	8 Melaleuca Ave., TEMPLESTOWE LOWER, VIC 3107 e-pasts: kkaspars@bigpond.net.au	Tel. 9850 1248 Mob. 0411 119 848
Vicepriekšnieks Vice President Jānis R. Dēliņš	PO Box 23, KEW, VIC 3101 e-pasts: latcon@ozemail.com.au	Tel. 9824 0707
Kasieris / Treasurer Andris Atvars	4 Spencer Drive, CARRUM DOWNS, VIC 3201 e-pasts: andrisat@bigpond.com	Tel. 9782 9063 Mob. 0404 055 476
Sabiedrības sekretārs Association's Secretary Edvīns Misa	e-pasts: edvins.misa@gmail.com	Mob. 0400 401 227
Valdes rakstvedis Minutes Secretary Jānis Kārkliņš	21 Highclere Ave., MT WAVERLEY, VIC 3149 e-pasts: mjk51688@bigpond.com	Tel. 9802 1738 Mob. 0413 544 135
Dāmu kopas pārstāve Ladies' Auxilliary Representative Ģinta Pindard	17 Bruce Street, MT. WAVERLEY, VIC 3149	Tel. 9807 1904

Lūdzu ņemiet vērā, ka dievkalpojumu kalendārs, kas uzrādīts Draudzes Vēstis Nr.22 tiks mainīts, **sākot ar 1. jūliju.**

Tuvāku informāciju par dievkalpojumiem meklējiet: laikrakstā *Latvietis*, sarīkojumi, draudzes ziņas un ziņojumi, MLOA un LAAJ kalendāros, radio 3ZZZ raidījumos un Draudzes mājas lapā – www.melburnaslatviesudraudze.org.au

ZIEDOJUMI, PALĪDZOT MŪSU BAZNĪCAI

Draudzes Valdes vārdā izsaku lielu paldies ziedotājiem par katru ziedojumu –
no mazās zīles izaug varens ozols!

Izsaku īpašu paldies par sekojošo ziedojumu

Valija Belūns – \$200

Ziedojumi līdz \$200:

Māra Kūlnieks, Inese Bērziņš

Ziedojumi līdz \$100:

V. Stroža, O. Bernsons, V. Gevers, O. Un S Kapteinis, A. un A Vējiņi, A. van Oosterom, N. Žubeckis, I. Upīte, K. un R. Švarcs, I. Šterns, I. Kurlis, D. un M. Balcers, A. un V. Saltups, V. Crawford, A. un D. Skulte, V. un Z. Ezernieks, I. Schuberts, S. un Z. Rožkalns, M. Mitrēvics, A. Bergmansons, M. Lezdkalns, O. Siliņš.

DRAUDZES NODEVAS – 2019./2020.g. (no 1. jūlija līdz 30. jūnijam)

* **pieaugušajiem locekļiem** – \$175

bet

* **studentiem** starp 17 un 25 gadiem – \$125

Nodevu var samaksāt:

Kasierim – nosūtīt čeku pa pastu, rakstot to uz **Melb.Lat.Ev.Lut.Cong** vārda;

Latviešu Ciemā – Veltai Strožai;

Baznīcā – Mārtiņam Biršam;

Elektroniski – pārsūtot naudu uz mūsu *Dnister* kontu:

BSB: **704-235**

Account no.: **00017508**

Reference: Jūsu **vārds un uzvārds. (ĻOTI SVARĪGI!)**

Kvīts par samaksāto nodevu tiks nosūtīts pēc pieprasījuma. Lūdzu, pievienojiet sev adresētu aploksni ar pastmarku.

Nodevu parādnieki :

19 locekļi ir parādā par 2017./2018. gadu – **\$ 3 325**

55 locekļi ir parādā par 2018./2019. gadu – **\$ 9 475 !**

Atgādinām tiem locekļiem: ja nodevas **2 gadus** pēc kārtas nav samaksātas, viņi ir automātiski **izslēgti** no Draudzes!

Andris Atvars

Draudzes kasieris

ALELDA 2018./19.GADĀ

Mūsu Baznīca Austrālijā un Jaunzēlandē

Kaut tālu no Latvijas esam devušies trimdā 2. pasaules kara beigās – gandrīz mūsu tēvzemes globālā antipodā – garīgā piederība Latvijai, latviešu kultūrai un mūsu Baznīcai ir vēl arvien noturīga. To vēl papildina nesen no Latvijas atbraukušie tautieši. Mūsu draudzes šeit pastāv jau 70 gadus, un Dievvardus sludinām latviešu valodā. Draudžu locekļu skaits gan ir krities, līdzīgi kā tas ir austrāliešu draudzēs, un šobrīd latviešu draudzēs Austrālijā un Jaunzēlandē skaitām ap 500 dvēseļu. Jauniešu līdzdalība dievkalpošanā visumā ir maza, bet gan izcili apmeklāti ir Vasaras vidusskolas dievkalpojumi un Sestdienas skolu Ģimenes dienas pateicības dievkalpojumi.

Latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes darbojas Adelaidē, Brisbanē (Kvīnslandes draudze), Kanberā, Kraistčērčā (Jaunzēlandē), Melburnā, Volongongā; tās kopīgi veido **Austrālijas un Jaunzēlandes Latviešu Evāņģēliski-luterisko draudžu apvienību (ALELDA)**. Draudzes Pertā un Sidnejā darbojas autonomi un nesastāv ALELDAā. ALELDA draudžu priekšnieki ir **Ivars Ozols** – Adelaidē, **Māra Siksa** – Brisbanē, **Egons Eversons** – Kanberā, **Miervaldis Altmants** – Kraistčērčā, **Kārlis Kasparsons** – Melburnā un **Juris Reinfelds** – Volongongā.

Latvijas karoga krāsas virs Adelaides Latviešu baznīcas altāra.

2019. g. 13. janvārī Austrālijas Latviešu Annas Ziedares Vasaras vidusskolas saime pēc dievkalpojuma Adelaides Latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes Sv. Pētera baznīcas zālē bauda Draudzes Dāmu gādāto cienastu.

2019. g. 4. maijā prāvests Jānis Priedkalns un Adelaides Latviešu skolas saime pēc Ģimenes dienas dievkalpojuma Sv. Pētera baznīcā.

ALELDA Pārvaldē kalpo līdzšinējās amatpersonas – prāvests **Jānis Priedkalns**, mācītājs **Dainis Markovskis** (līdz 23.VI 2019., kad paredz atgriezties Latvijā), juriskonsults **Miķelis Strīķis**, sekretāre **Ilga Vēvere-Priedkalna**, kasieris **Ivars Ozols**. ALELDA apgabalā kā vikāri kalpo māc. **Ivars Osis**, diak. **Rota Stone** un B.Th.-LL.B. **Ivonna Danbergs**. Kā viesmācītājs ir kalpojis mācītājs no Latvijas **Guntars Baikovs**, kurš vada divas austrāliešu luteriskās draudzes Tanundā, Dienvidaustrālijā. Baznīcas Virsvaldē no ALELDA kalpo prāvests **Priedkalns** un jurists **Strīķis**. ALELDA revidenti ir **Pēteris Saulītis**, **Kārlis Kasparsons** un **Mārtiņš Biršs**.

Draudžu dzīvi raksturo draudzes locekļu pašizliedzīga kalpošana Baznīcai un latviešu sabiedrībai, bet arī novecošanās un materiālas rūpes par draudžu īpašumu saglabāšanu. Tomēr, neskatoties uz grūtībām, draudzes ir dalībnieki palīdzības programmās, kas saistītas ar *Misijas fondu*, LV Aprūpes centru *Dzīvības ceļš*, rūpēs par bērnu invaliditātēm un par ārpus-ģimeņu bērniem; un ar kolektēm atbalsta Okupācijas Muzeju un ik gadu

organizē konteineru sūtījumu ar dāvanām mazturīgiem ļaudīm Latvijā.

Austrālijas Latviešu Annas Ziedares Vasaras vidusskolā 2019. g. janvārī ALELDA izkārtāja garīgo vērtību un ticības mācības pasniegšanu mācītāja **Guntara Baikova** vadībā. Iecerēts izkārtojumu turpināt. Atbalsti tiek veltīti arī Austrālijas Latviešu Jaunatnes dienām un Sestdienas skolām.

Raugoties nākotnē, ALELDA cer, ka LELBāl un LELB Latvijā atradīs laikmetīgus kopsaucējus, lai atjaunotu sadarbību un kopdarbību, ievērojot, ka abas Baznīcas ir kopēji izaugušas no viena celma – kopējās Latvijas luteriskās Baznīcas ar 1928. gadā apstiprinātu Baznīcas Satversmi.

Prāvests Jānis Priedkalns,

LELBāl „Baznīcas Gadagrāmatai 2020“

==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==

ALELDA PĀRVALDE

Tās vilcināšanās atbalstīt Misijas fonda jauno mērķi – nostiprināt LELBāl juridisko statusu Latvijā

Ar prieku varu ziņot, ka Austrālijas un Jaunzēlandes latviešu evaņģēliski luterisko draudžu apvienības (ALELDA) Pārvalde, pēc konsultācijām ar draudzēm, ir lēmusi ar AUD 500. – ziedojumu atbalstīt LELBāl un LV soc. Aprūpes centra filiāles Rīgā kopējo projektu *Dzīvības ceļš* par garīgas gādības uzņemšanos par bērniem ar funkcionāliem traucējumiem minētajā Aprūpes centrā. Lūdzu, skat. **Piezīmi 1.**

Tāpat ar prieku varu ziņot, ka ALELDA Pārvalde ir lēmusi ar AUD 500.– ziedojumu atbalstīt LELBāl *Misijas fonda* palīdzības rakstura darbības (gan neieskaitot tiesvedības). Lūdzu, skat. **Piezīmi 2.**

Piesakot šos divus ziedojumus, Pārvalde tomēr nepiekrīt *Misijas fonda* jaunajam mērķim – ar nepieciešamām tiesvedībām nostiprināt LELBāl juridisko statusu Latvijā. Pārvaldē nepiekrītam šim mērķim vispār, jo mūsu uzskatā **nav** Latvijā jādibina paralēla luteriska Baznīca, kas mūs attālinās no pirmskara – LELB, par kuras pēctecības tiesību mantiniekiem sevi uzskatām esam. Turklāt, šī darbība saistās ar ievērojamiem finansiāliem izdevumiem advokātiem un lobistiem, vispirms jau no pieminētā *Misijas fonda*. Tā vietā redzam iespēju iekļauties Latvijas LELBā kā autonoma Baznīca, paturot savu iekārtu, kas ieskaita sieviešu ordināciju, kā to jau izdarījusi Vācu luteriskā Baznīca Latvijā.

Pēc konsultācijām ar draudzēm, Pārvalde tomēr lēma atbalstīt citus *Misijas fonda* darbības mērķus (bez tiesvedībām) un tādā sakarā pieteica augšminēto **AUD 500,-** ziedojumu *Dzīvības Ceļa* programmai, arī **uzņemoties rūpēšanos par vienu cietušo bērnu**, un vēl **AUD 500,-** citām palīdzības darbībām. To vidū saskatām dāvanu konteineru sūtīšanu trūcīgiem ļaudīm uz Latviju, ko ik gadu veic Austrālijas latviešu draudžu Palīdzības biedrība Adelaidē un sevišķas ziedojumu kolektes, piem., nesenā 14. VI Piemiņas dievkalpojuma Adelaidē **kolekte AUD 300,-**, ko Draudze novēlēja Latvijas Okupācijas Muzejam Rīgā.

Piezīme 1 – Prāvesta personīgais viedoklis

Lasot *Dzīvības ceļa* projekta principiālo pamatojumu „...*ka katram bērnam ir tiesības uz ģimeni un mājām...*“, ir skumji konstatēt, ka neievērotas atkal paliek bērna tiesības uz dzīvību. Vai LELBĀL pārstāvim šo bērna tiesību neievērošana nerūp?

Pagājušā mēneša beigās Latvijas Bīskapu konference un LELB Bīskapu kolēģija publiski aicināja Latvijas kristiešus EP vēlēšanās ievērot kandidātu attieksmi CIEŅAI PRET CILVĒKA DZĪVĪBU, atgādinot, ka tā ir no ieņemšanas brīža līdz dabiskajai nāvei. Šī necieņa pret sabiedrības vismazāk aizsargāto locekli – vēl nepiedzimušo bērnu – ir modernās sabiedrības brutāls uzbrukums ģimeniskajām pamatvērtībām, kuras caurauž visu kristīgās civilizācijas etosu.

Par bērnu abortēšanas iespējām lemj parlamenti un valdības, bet baznīcu pienākums ir sludināt patiesību. Un gan bioloģiskā, gan medicīniskā neapstrīdama patiesība ir, ka dzemdes auglis ir cilvēks jau no ieņemšanas brīža, un tā attīstības gaitā nav nekāda momenta, pirms kura tas vēl nebūtu cilvēks un pēc kura tas par cilvēku kļūtu. Arī pati piedzimšana nav šāds moments, jo daudzu ķermeņa sistēmu attīstība turpinās pēc piedzimšanas.

Arī Svētajos rakstos Dievs svētī dzīvību jau no ieņemšanas brīža (*Pravieša Jeremijas grāmatā 1,4-5; Psalmā 139,13-16; 5. bauslī*).

Aicinu LELBāL pārstāvjus *Dzīvības ceļa* projektā visos apstākļos ievērot cieņu pret cilvēka dzīvību; tai pašā laikā ALELDA ir gatava uzņemties dalītu garīgu gādību par kādu Aprūpes centra bērnu ar funkcionāliem traucējumiem.

Piezīme 2

ALELDA draudžu locekļi vairākās konsultācijās pauduši viedokli, ka neatbalsta *Misijas fonda* līdzekļu lietošanu tiesvedībām, lai panāktu LELBāL tiesisku atzīšanu Latvijā. Jo LELBāL jau ir, kopā ar LELB, Latvijas luteriskā Baznīca, kuras Satversme pieņemta 1928. gadā. Nav jāved tiesvedības, lai panāktu jaunu LELBāL identitāti Latvijā, bet lai ar vēsturniekiem skaidrojumiem atjaunotu jau esošo, 1928. gadā apstiprināto Baznīcu. Meklējot jaunu identitāti, mēs apšaubām paši savu tiesisko *de iure* identitāti, kas ar pēctecības tiesībām ir spēkā jau no 1928. gada.

Jānis Priedkalns,

ALELDA prāvests

==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==

DIEVA MĪLESTĪBA ...LAI IR AR JUMS VISIEM!

Mīlie kristīgie draugi, tuvumā un tālumā!

Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem! (Ap. Pāvila 2. vēst. kor., 13,13)!

Latviešu senie svētki Jāņi burtiski stāv durvju, labāk būtu teikt, vārtu priekšā un diešas, mums nemanot, atkal drīz kļūs īsākas.

Jāņus, mūsu latviešu vislielākajos svētkus (tā *Vikipedija*, tīmekļa zinību portāls) Baznīcas Jāņa kristītāja dienu mēs svinam liturģiskā gada laikā, ko senāk saucām, par laiku, vai par svētdienām pēc Trīsvienības svētkiem. Mūsu baznīcu gada grāmatā šādu laiku, vai svētdienu uzskaiti velti meklēsim, jo tādu tur vairs nav. Ir svētdienas pēc Vasarsvētkiem. Nenoliedzami Vasarsvētki ir vieni no mūsu baznīcas lielajiem svētkiem un kā tādi arī atzīmējami, bet kur paliek Trīsvienība, viena no ticības noslēpumiem?

Par to mums daudz laika pārdomāt, jo svētdienas pēc Trīsvienības svētkiem ir šogad 19 ! Laiks mums gana... „*Jo grūti atrodams vārds, kas pienākas tādai visaugstākajai Godībai, izņemot, nosaucot Trīsvienību „tā viena Dieva“ vārdā, no kā, caur ko, uz ko visas lietas.*“ (*Aurelius Augustinus (354 – 430)*).

Apustulis Pāvils draudzei Korintā vēstules beigās sūta kādu sveicienu, kurš ir iegājis visumā mūsu dievklapojuma kārtībā (un šī gada pārdomās par Trīsvienības baznīcas gada laiku), kā pats par sevi saprotams sveiciens gandrīz katra sprediķa sākumā:

Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!

Varbūt vienam otram šie tik bieži dzirdētie vārdi liekas novalkāti un it kā formulā sastinguši, bet viņi satur spiesti koncentrētā veidā visu, kas mūsu dzīvei Dieva priekšā vajadzīgs!

Atcerēsimies – Dievs tikai minēts vienu reizi, tāpat par pierādījumu, ka kristieši tic trim dieviem šis teiciens piemēram neder! Teikums nesākās Dievu pieminot, bet gan Jēzu Kristu, tāpat ne: Dievs Tēvs, Dievs Dēls, Dievs Svētais Gars, kā mēs to esam parādījuši, bet gan Jēzus Kristus, Dievs un Svētais Gars!

Nebūsim tik vieglprātīgi, domājot, ka tā ir tikai Pāvila vārdu spēle; nebūt nē, jo Pāvila pārdomas ir pārāk nopietnas!

Viņš sāk ar Jēzu Kristu, jo Jēzus bija Dieva vēstnesis! Caur Viņu Dievs mūs uzrunā, atspoguļojot ko Viņš no mums sagaida, vienlaicīgi izrādot Viņa neaprakstāmo un neaptveramo žēlastību, Viņa piedošanas spēju! Vēl vairāk: nevis vien Viņš mums ko rāda, bet gan iekustina mūsu sirdis līdz dziļumiem! Šie ir pirmie svētības vārdi skan: Kunga Jēzus Kristus žēlastība... lai ir ar jums visiem!

Apustulis Pāvils neprāto par Dieva ieskatu vai raksturu, bet gan saprot Dievu, kāds Viņš mums Jēzū parādās: žēlīgs, piedodams mums mūsu pārkāpumus – to tikai var mīlestībā – un – Dievs ir mīlestība! Mūsu saprašana (horizonts) paplašinās! Dievs mūs visur un visās vietās mīl, Viņš par mums gādā arī bez Jēzus klātbūtnes, gādā par dienišķo maizi, par mums tuviem cilvēkiem, pasargā mūs no nelaimēm

Ivars Štubis un Anna Švalbe.

Ārijai Meritai bija pārsteidzošs apsveikums. Ārija un Annīte – abas savā laikā dziedāja Sv. Krusta draudzes korī, kā arī *Dziesmu varas* korī, un tā kā Ārijai bija dziesmas ieskaņotas, tad pāris no tām varējām visi ar prieku noklausīties.

Ar pašas sarakstītu dzeju vēl sveica **Viktors Bendrups** un nobeidza ar kopdziesmu *Dažu skaistu ziedu*.

Mācītājs **Dainis**, apsveicot jubilāri, teica: „*Mīlā, Annīt, tu esi brīnums mūsu vidū, jo tu ar visu savu būtību, enerģiju, dzīvesprieku, ticību un gara spēku, esi mums lielisks piemērs un paraugs. Tā vien šķiet, ka tam, kam Annīte pieskaras, tas kļūst dzīvs, atdzīvojas, elpo un dzīvo tālāk savu dzīvi; vai tās būtu pašas gleznotās gleznas un zīmējumi, dzejas rindas vai pašas rokām darinātie papīra ziedi un darinājumi. Annīte ir no tiem cilvēkiem, kuri grib vienmēr darīt kaut ko labu citiem; grib, palīdzēt un samīļot, grib kādam labu vārdu pasacīt, tā sagādājot kaut vai nedaudz vairāk prieka.*“

Sekoja Annītes uzruna un pateicība, un pašas sarakstīts dzejolis.

Visi viesi tad viņu sveica ar dziesmu, dzerot šampānieti. Apsveicēji arī pasniedza puķes, un zāles malā liels galds bija pārpildīts ar tām.

Ivars Štubis vēl nolasīja prāvu skaitu rakstisku apsveikumu, to starpā no ievērojamām personām: LR Goda Konsuls Melburnā – **Jānis Dēliņš**, Austrālijas (un Anglijas) Karaliene **Elizabete**, Latvijas valsts prezidents **Raimonds Vējonis**, Austrālijas premjerministrs **Skots Morisons (Scott Morrison)**, Austrālijas gubernators **Pīters Kosgorvs (Peter Cosgrove)**, Viktorijas gubernatore **Linda Dessau**, Viktorijas premjers (**Daniels Endrjūss**) **Daniel Andrews**, Aston rajona pārstāvis Federālā parlamentā **Alans Tadžs (Alan Tudge)**, Viktorijas valsts Ferntrīgalijas (Ferntree Gully) rajona pārstāvis **Niks Veiklings (Nick Wakeling)**.

Visi tad baudīja kliņģeri, šampānieti, kafiju, sāļas un saldas uzkodas un priecājās, ka mums ir tik jauka Annīte, kas nobeigumā noskaitīja vēl vienu piemērotu skaistu dzejoli.

Mīlā Annīte, visi vēlām Tev vēl daudzus, jaukus un raženus mūža gadus, labu veselību un dzīves prieku!

Eva Brennere

==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==❖==

Dievkalpojumi

Svētdien, **7. jūlijā, plkst. 11.00** dievkalpojums Sv. Krusta baznīcā;
kalpos prāvests **Dr. Jānis Priedkalns**.

Pēc dievkalpojuma baznīcas zālē tikšanās ar prāvestu pie kafijas galda.

*

Svētdien, **7. jūlijā, plkst. 14.00** dievkalpojums Latviešu ciema baznīciņā;
kalpos prāvests **Dr. Jānis Priedkalns**.

LŪGŠANA PAR AIZVESTAJIEM

Deportāciju atceres dienā Prezidenta pilī

Debesu Tēvs, debess, zemes un Latvijas Radītāj, Tu, kas esi izredzējis mūs vienu otram, – Latviju mums un mūsu Latvijai, mēs pateicamies, ka esi mums dāvējis skaistu vietu zem saules, to, kas mums, latviešiem, ir mūsu vienīgā Dzimtene un Tēvzeme – mūsu Latviju. Pateicamies, ka esi mums uzticējis to kopt un sargāt.

Teicam Dievs, Tavu žēlastību, ka līdzās pavisam nelielajam tautu skaitam pasaulē, – nepilniem pāris simtiem, kurām esi devis katras tautas augstāko sasniegumu – savu valstiskumu, patstāvību, un neatkarību, Tu esi to dāvējis arī mums, latviešiem, un ļāvis atkal to atgūt.

Slavējam Tevi, ka esi devis mums vadītājus un cīnītājus, kuri tautai grūtos brīžos ir varējuši veikt neiespējamo un ir izmantojuši Tevis doto vēsturisko iespēju paust un arī īstenot mūsu valstsgribu pagājušā gadsimta sākumā. Vairākiem tūkstošiem tautu pasaulē taču savas valsts vēl vai vairs nav.

Pateicam, ka esi šodien pulcējis daudzus no tiem, kuri piemin un atceras *Baigā gada* izsūtīšanu te, Valsts Prezidenta pilī, lai arī tādā veidā simboliski atgādinātu, ka šī diena ir nozīmīga ne vien atsevišķiem cilvēkiem, viņu ģimenēm vai dzimtām, bet visai mūsu Latvijas valstij un jo īpaši mums, latviešiem, tās valstsnācijai, pret kuru šis mērķtiecīgais genocīds tika vērst.

Palīdzi uzturēt mūsu skatījuma un izpratnes plašumu un dziļumu, ieraudzīt, ka aiz deportāciju pāridarījuma daudzajiem atsevišķajiem cilvēkiem, to ģimenēm un dzimtām bija agresora vēlme mūs iznīcināt vispirms kā valsti, tad kā tautu un tad arī kā normālas cilvēcības nesējus.

Jo *Ļaunuma impērija* nespēja samierināties, ka mēs kā tauta esam uzdrīkstējušies reiz atrauties no viņas, gribot dzīvot savu, brīvu dzīvi. Mūsu vecvecvecāki taču Neatkarības karā bija izcīnījuši savu brīvību, viņu bērni bija jau dzimuši un auguši brīvā, pašu valstī. To šī *Ļaunuma impērija* nevarēja un negribēja pieņemt.

Pateicamies, Dieva Dēls, Kungs Kristu, ka Tu, kurš pats izcieti cilvēka dzīves grūtības, tiki nodots, svešas varas apcietināts, nepatiesi apsūdzēts un bez vainas notiesāts, nolemts grūtai un pazemojošai nāvei, bet Dieva spēkā augšāmcēlies, ka Tu pats biji līdzās tiem, kuri tika izrauti no savām mājām, dzimtenes, ģimenēm un dzimtām, un aizvesti verdzībā, ka palīdzēji uzveikt cilvēcisko nespēku, bezcerību, vientulību un izmisumu, saglabāt, uzturēt un kopt savu cilvēcību pat necilvēciskos un brutālos apstākļos.

Paldies, ka mātēm un vecmātēm devi spēku, spītu un gudrību cīnīties par saviem bērniem un mazbērniem, pat sev atraujot maizes riecienu vai apģērba gabalu.

Paldies arī par svešumā sastapto labo un nesavtīgo cilvēku palīdzību un atbalstu, kuri bija spējuši saglabāt savu cilvēcību un sirdsapziņu.

Paldies, ka nepameti izsūtītos tad, kad kailās izdzīvošanas mudināts, paša savtīgums gribēja uzveikt sirdsapziņu, goda prātu, taisnīgumu un cilvēcību.

Paldies, ka mācīji un iemācīji dzīves vienkāršākās lietas – ka Tu esi visa sākums un beigas, nevis ļaunais režīms un kailā vara. Arī to, ka lai arī tas ir varmācīgi piesavinājies noteikšanu pār miesu un fizisko dzīvību, taču tam nav noteikšanas pār dvēseli, sirdsapziņu un ticību Tev.

Paldies, ka Tavā uzvarā pār nāvi un Tavas augšāmcēlšanās notikumā varējām ieraudzīt un uzturēt arī savu cerību uz tajā brīdī it kā neiespējamo – uz pārbraukšanu Dzimtenē.

Paldies, Svētais Gars, ka sargāji un vadīji mūs un dari to joprojām.

Paldies, ka dod gudrību nepārvērst šo dienu par tautas upuru apraudāšanu, bet ka skatam savas tautas vēstures gājumu lielajās līnijās, un ieraugam, ka mēs kā tauta esam spējuši ne tikai izdzīvot un pārdzīvot mums nodarītos zaudējumus, pazemojumu un kaunu, bet arī atdzimt, atjaunoties un augšāmcēlies, atkal atgūstot mums atņemto valstiskumu, bet PSRS kā *Ļaunuma impērijai* liki sabrukt.

Mēs aizlūdzam par tiem, kuri neatgriezās Dzimtenē, bet palika tālumā un svešumā. Paldies, ka esi devis iespējas doties tālajos braucienos uz Krieviju, apzināt, meklēt un atrast līdz šim nezināmās kapa vietas izsūtījuma vietās, iesvētīt kā tur palikušo mūsu tautiešu pēdējās atdusas vietas un iezīmēt ar krustiem un piemiņas zīmēm.

Paldies, ka mudini mūs šo, par ārkārtīgi lielo cenu iegūto pieredzi, kā saglabāt cilvēcību, sirdsapziņu un ticību arī necilvēcīgos apstākļos, savas Dzimtenes augstās vērtības atziņu sniegt jaunajai paaudzei un viņiem savukārt – vēlēt to saņemt.

Āmen.

Mācītājs Guntis Kalne

14.06.2019.

UZVARĒTĀJU TICĪBA

Gunta Kalmes sprediķis Jāņa baznīcā 16. martā

Viss, kas ir dzimis no Dieva, uzvar pasauli, un šī ir tā uzvara, kas uzvarējusi pasauli – mūsu ticība (1 Jņ 5, 4).

Baznīca šobrīd dzīvo Jēzus Kristus ciešanu laikā, un pēc nepilna mēneša būs Klusā nedēļa ar tās noslēguma dramatiskajiem notikumiem – Lielo piektdienu, Kluso sestdienu, bez kurām nav saprotama Lieldienu – Jēzus Kristus uzvaras pār nāvi svinēšanas jēga.

Lielā Piektdiena un Klusā Sestdienu ir brīdis, kad kristietība bija ārēji visbezcerīgākajā situācijā – Jēzus Kristus miris, mācekļi Viņu nodeva, aizliedza, pameta un aizbēga. Nebija neviena sabiedrotā no kā sagaidīt palīdzību. Sakāve, pilnīga katastrofa. Nomāktība, vaina, nolemtības un bezcerības apziņa valdīja Jēzus mācekļos.

Bet viņiem nebija ne jausmas, ka uzvara jau bija notikusi.

Klusajā Sestdienā Kristus neatradās kapā, bet bija nokāpis ellē, lai velniem pasludinātu savu uzvaru. Dr. Mārtiņš Luters teica: *Viņš ir nokāpis ellē un ņēmis karogu – kā varonis, kas izcīnījis uzvaru, – ar to atgrūdis valā vārtus un sacēlis nemieru velnu vidū, tā, ka cits izkritis pa logu, cits pa durvīm*.

Jēzus lielākā uzvara nav augšāmcelšanās, kas ir tikai uzvaras redzamais īstenojums, bet gan pirms tam Ģetzemanes dārzā sacītais: *Tēvs, ja Tu gribi, ņem šo bikeri no Manis, tomēr ne Mans, bet Tavs prāts lai notiek!* (Lk 22, 42). Tie taču ir tie paši vārdi, ko Kristus mums mācīja un kurus ikdienas (cerams!) sakām *Mūsu Tēvs* lūgšanā! Ar šo Jēzus – paties cilvēks, uzvar savu cilvēcību, nodod sevi pilnīgi Dieva ziņā, apliecina savu piederību Viņam un nostājas pilnīgi Dieva un Viņa uzvaras pusē. Tātad, katru reizi, kad lūdzam šo lūgšanu, lai atceramies, ka *Tavs prāts* nozīmē – *Tava uzvara*. *Tava uzvara lai notiek!* Pat, ja nezinām, kad un kā tā tiks dāvāta.

Mācekļiem nebija dots ielūkoties Dieva slēptajās darbībās. Viņi redzēja tikai Jēzus nāvi, savu glāvēumu un aiz slēgtām durvīm pārdzīvoja savas sāpes, kaunu, bezcerību un bailes. Viņiem šķita, ka pats Dieva Dēls ir cietis sakāvi cīņā pret pasaules ļaunumu.

Kristīgā ticība ir realistiska. Tā saka, ka kopš grēkārkrišanas ļaunums ir cilvēku un pasaules pavadonis, jo ir dziļi ieperinājies mūsos pašos. Grēks un ļaunums, kas caur to ielaužas mūsos, aizvien sagādā daudz posta. Ja spriežam – *gan jau viss kaut kā pats no sevis noregulēsies*, u.tml. – tas nozīmē, ka dzīvojam lētticīgās ilūzijās.

Grēks aizvien cenšas mūs ievest neceļos. Ja kāds ir ļāvis sevi apsēst varaskārei, tad ļaunums, būdams agresīvs pēc dabas, izplešas tālāk. Ja to neaptur, tas var pārņemties uz citiem cilvēkiem, sociālajām grupām, pat valstīm. Tad ļaunuma apturēšanai sabiedrībai vajag mobilizēt lielus resursus, un, kā rāda pēdējā gadsimta vēsture, šai ļaunumu apspiešanas cīņā ir milzu cilvēku upuri.

Kāds visam sacītajam ir sakars ar Latviešu leģionu? Visticamākais! Pirmkārt, leģions cīnījās pret 20. gadsimta lielā ļaunumu – sarkano mēri, – PSRS (abreviatūra faktiski nozīmē – *Pastāvīgi Spīdzināt, Represēt, Slepķavot*); otrkārt, lai pareizi izprastu leģiona nozīmi, tas jāskata Dieva vadītās latviešu tautas brīvības cīņu lielajā garīgajā kontekstā, nevis kā atsevišķs izolēts notikums.

20. gadsimtā vien esam sīvi cīnījušies par savas tautas pašnoteikšanos. Mēs iestājāmies par savas tautas tiesībām 1905. gada revolūcijā pret cara Nikolaja II režīmu, kurš savu varmācīgo raksturu iezīmēja kā ar *Asinaino svētdienu* Pēterburgā, tā ar *Asinaino ceturtdienu* Rīgā un ģenerāļa Orlova soda ekspedīcijām Latvijā.

Mēs aizsargājām savu zemi latviešu strēlnieku cīņās 1. Pasaules karā pret vāciešiem un izcīnījām savu jauniegūto valsti Neatkarības karā, lai beidzot paši būtu noteicēji savā zemē.

1940. gadā mēs kaunpilni zaudējām savu valsti un pieredzējām neaizmirstamās *Baigā gada* šausmas. 1941. gadā, sākoties Vācijas-PSRS karam, partizānu cīņās centāmies nodarīt zaudējumus bēgošajām sarkanarmijas daļām. Kad 1943. gadā tā atkal tuvojās Latvijai, nebija šaubu, ka *Baigais gads* atkārtosies. Tam bija jāstājas pretī, un vienīgais toreiz reālais veids bija Latviešu leģions. Tā bija latviešu tautas cīņa par savu pastāvēšanu, tā, kā tas toreiz bija iespējams. Kāda latvju politiķe reiz kādam leģionāram pārmeta līdzdaļu šajā cīņā, uz ko sirmāis vīrs atbildēja: *ko tad citu mums bija darīt? Noskatīties, kā krievi izposta mūsu zemi un izvaro mūsu sievas un bērnus, vai?* Uz to viszinīgāi politiķei nebija atbildes. Kā katram cilvēkam, tā arī katrai tautai ir dabiskas tiesības uz paš aizsardzību un pienākums par to iestāties visiem iespējamiem līdzekļiem.

1943. gadā Latviešu leģionā (un pirms tam arī citās vienībās) – latvieši beidzot gāja cīnīties pret savu ienaidnieku.

Latviešu karš pret baidīto ļaunuma impēriju, kas postīja mūsu zemi, nebeidzās ar vācu kapitulāciju. Pēc tās vairāk nekā 4000 leģionāru Kurzemes mežos turpināja savu karu pret sarkanajiem okupantiem. Viņi pelnīti uzreiz tapa par vienību kodoliem, labākajiem kaujiniekiem un to komandieriem.

Uzklausīsim, ko par šo latviešu tautas cīņas posmu saka dažādu nozaru pārstāvji: vēsturnieks, žurnāliste, valsts amatpersona.

Vēsturnieks **Uldis Ģermanis**: *Galvenais un izšķirīgais nacionālo partizānu lietā ir tas, ka runa ir par pretestību augstākā mērā kriminālām okupantu režīmam, kura mērķis bija centralizēti izplānots sistemātisks un konsekvents genocīds pret latviešu nāciju. Tāpēc jebkura pretestība šiem noziedzniekiem pret cilvēcību un viņu atbalstītājiem ir cildena lieta, kas neprasa nekādus citus attaisnojumus.*¹

Žurnāliste **Elita Veidmane**: *Ienāca plukatu un bezgožu armija un sāka dzīvot pēc saviem – zemiskās vienkāršības – likumiem. Ja gribēja nogalināt, – nogalināja. Ja gribēja izvarot, – izvaroja. Ja gribēja ēst, – atņēma, laupīja un paldies nepateica. Toreiz, pēc četrdesmitā gada, par padomju savienību ...neviens nerunāja, teica vienkārši – krievi ienāca. Krievi laupīja, izvaroja un galināja.*²

Latvijas Republikas prezidents **R. Vējonis**: *Nacionālie partizāni ticēja brīvas un neatkarīgas Latvijas idejai. Latvijai atgūstot neatkarību, partizānu pārliecība kļuva par realitāti.*

Divu gadu leģiona un 12 gadu partizānu cīņas daudz deva tautas pretestības apziņā. Lai arī čēkas karaspēkam izdevās partizānus ar milzīgu pārspēku nomākt, taču visam komunistu okupācijas režīmam neizdevās iznīdēt latviešu un tautas valstsgribu. Tā iegāja tautas dvēseles zemdegās. To pārņēma inteliģence, skolu jaunatne, vēlākā nevardarbīgā reliģiskā un politiskā pretestība visdažādākajos veidos, līdz tā uzliesmoja plašā tautas apņēmībā iestāties par savu neatkarību Janvāra Barikādēs. Tā turpinās arī šodienas pilsoniskajā pretestībā visiem ārējiem un iekšējiem pretvalstiskajiem, Latvijas valstij nelojālajiem spēkiem, *piektajai kolonai*, uzmundrinot inertos, neuzņēmīgos un pasīvos savējos. Šodien mums jau hibrīdkara apstākļos jāturpina cīnīties par Latvijas valsti informatīvajā, kultūras un informatīvajā karā, kas vērst pret mūsu nācijas valstsgribu un tās pretestības spējam.

Leģionāri, kuri 2. Pasaules kara laikā cīnījās frontē un kuri turpināja pēc tā savu cīņu partizānos, ap sevi pulcējot vēl citus cīnītājus, piedzīvoja daudz dramatisma, traģisma un grūtību. Ar katru gadu gan cīnītāju, gan viņu atbalstītāju un cīņas iespēju kļuva aizvien mazāk. Grūti pat iedomāties, cik bezcerīga varēja šķist situācija pēdējiem

atlikušajiem partizāniem vientuļajos meža bunkuros – bez atbalstītājiem (jo tie bija nogalināti vai deportēti), tikpat kā bez pārtikas, pat bez reālām cīņas iespējām. Gadiem ejot, viņu cerības sāka izplēnēt, jo gaidītā Sabiedroto palīdzība tā arī neatnāca. Viņu cīņas turpinājās līdz pēdējam aktīvajam partizānam Latvijas mežos.

Šādos brīžos viņiem nūdien varēja šķist kā Jēzus mācekļiem – sakāve, katastrofa. Kāda gan te uzvara? – jo tik ļoti cerētais 1919. gada scenārijs neatkārtojās. Toreiz neviens no cilvēkiem nevarēja redzēt lielo Dieva perspektīvu un plānu ne tikai mums vien atdot brīvību, bet to dāvēt arī daudzām PSRS apspiestajām tautām un piedevām vēl sagraut pašu ļaunuma impēriju.

Leģionāru un partizānu asinīm nopirktie gadi izglāba mūsu tautas pretestības garu, kas citādi līdz 1980. to gadu beigām būtu komunistu propagandas pārmākts un vardarbīgā režīma salauzts, sadrupis, demoralizējies vēl pirms pienāca Atmoda. Profesors **Heinrihs Strods** rakstīja: *Nacionālie partizāni cīnās līdz 1950. gadu beigām ierobežoja PSRS kolonizāciju un rusifikāciju demogrāfiski, ekonomiski un ideoloģiski. ...neoficiālā nacionālā pagrīdes vara, ...ierobežoja arī Latvijas kolonizāciju līdz 1950. gadu vidum, jo kolonisti „nebrauca tur, kur šaudās.”*

Ne velti ASV prezidents **Bils Klinton** 1994. gadā, apmeklējot Rīgu, sacīja: *Visu amerikāņu vārdā es lepmi ieņemu vietu šajā nepārrautajā brīvības ķēdē. Tā stiepjas atpakaļ līdz jūsu tēviem, vīriem, kuri devās mežos, lai pretotos okupantu karapūļiem.*

Jā skatāmies uz šo cīņu vēl plašāk, tad redzam tādu pat partizānu karu arī Lietuvā. Pagājušā gadā **6. oktobrī** Viļņā tika svinīgi pārapbedītas Lietuvas nacionālo partizānu ģenerāļa **Adolfas Ramanauskas-Vanagas** mirstīgās atliekas. Komunistu okupanti viņu bija arestējuši, sadistiski spīdzinājuši, nogalinājuši un slepeni aprakuši. Lietuvas Seims pieņēma rezolūciju, kura apstiprināja, ka laikā no 1954. gada 26. novembra³ līdz 1957. gada 29. novembrim, ģenerālis ir bijis Lietuvas vienīgās likumīgās varas augstākais pārstāvis. Viņa mirstīgās atliekas atrada un pārapbedīja ar pilnu militāru godu, kāds pēc protokola pienākas tikai valsts prezidentam. Izvadišanā premjers **Saulus Skvernelis** sacīja: *Tā ir mūsu tautas, mūsu brīvības cīnītāju uzvaras diena, jo šis cilvēks tiks pienācīgi apglabāts, apliecinot cieņu mūsu partizānu cīņām, kuru mērķis galu galā tika sasniegts, bet Seima spīkers **Viktors Pranckietis** teica: Tieši no tādu cilvēku ticības varēja atdzimt Lietuvas neatkarība.*

Kad Krievija ar tai raksturīgajiem ciniskajiem meliem un apvainojumiem izteica sašutumu par ģenerāļa svinīgo pārapbedīšanu, Lietuvas prezidente **Daļa Gribauskaitē** uz to lepmi atbildēja, ka Krievijas sašutums apliecina viņa lielos nopelnus.

Krievijas histēriskā reakcija uzskatāmi parāda vēl ko. Mūsu leģionāriem parasti pārmet, ka viņi ir cīnījušies vācu formās. Lietuviešu nacionālie partizāni cīnījās savos, Lietuvas armijas formas tērpos, bet Krievijas patoloģiski agresīvajā attieksmē tas neko nemaina, – tāpat ne jau pret formas tērpiem ir iebildumi, bet pret visiem, kas atklāti un drosmīgi, no spēka pozīcijām, ir cīnījušies (un Ukraina joprojām cīnās!) pret ļaunuma impēriju.

Mācīsimies no brāļiem lietuviešiem, kā godināt savus karavīrus un lepoties ar tiem. Nemsim to par paraugu īpaši tad, kad daži mūsu politiķi kārtējo reizi iesaka leģionārus godināt nevis pie Brīvības pieminekļa, bet pēc iespējas tālāk, – tikai Lestēnē vai dzimtas kapos (ar neizteiktu domu, ka labāk jau nemaz). Un atgādināsim valdībai tās pienākumus, ko tā pati sev norādījusi 1998. gada *Deklarācijā par latviešu leģionāriem Otrajā pasaules karā: Latvijas valdības pienākums ir ...rūpēties par latviešu karavīru godu un cieņas aizskārsmu novēršanu Latvijā un ārzemēs.* Tas ir valdības PIENĀKUMS, neatkarīgi no viņu individuālajiem viedokļiem, aprēķiniem vai glēvuma pakāpes. Mūsu tautas spontālais patriotisms katru gadu martā tiek slāpēts un klusināts kā nevēlams, aizbildinoties, ka visi Latvijas karavīri tiek godināti 11. novembrī. Vai pagājušajā gadā leģionāri tika godināti? Un aizpagājušajā? Kur, kad, kuri, kā? Kura no valsts amatpersonām to veica?

19. divīzijas dziesmā ir vārdi: *Mēs nāksim drīz, Latvija, gaidi, / Un brīvību nesīsim tev.* To brīvību, ko ieguvām Trešajā atmodā, mēs esam saņēmuši no saviem cīnītājiem, kā sacīja ASV prezidents – *nepārrautajā brīvības ķēdē*, jo leģionāru cīņas un viņu klātesamību mūsu tautai palīdzēja uzturēt apziņu par to, ka neesam glēvuļi, ka esam pretojušies okupācijai un tāpat mēs, kā nācija, esam gribējuši un gribam aizstāvēt savu valsti.

Arī 1940. gadā gan armija, gan tauta bija gatavi pretoties agresoram. Sākotnēji robežsargiem bija dota pavēle cīnīties līdz pēdējai patronai. Viņu toreiz neizšautās patronas izšāva mūsu leģionāri vēlāk – frontē. Ģenerālis **Rūdolfs Bangerskis** par mūsu leģionāriem sacīja: *Viņi ir atjaunojuši latviešu karavīru labo kaujas slavu.* Un tas ir ļoti svarīgi.

Mūsu valsts brīvība ir mūsu karavīru – leģionāru uzvara. Jo abi Latvijas okupanti, kā nacistiskais Reihs, tā komunistiskā PSRS, kā valstis ir Dieva aizslaucītas vēstures mēslainē, bet mēs esam un būsīm. Mūsu valsts neatkarība ir atjaunota. *Dieva dzirnas malī lēni, bet labi.*

Visas ļaunuma impērijas neizbēgami sabrūk. Sabruks arī tās, kas šobrīd pasaulei draud ar kodolieročiem un pašiedomāto varenību, aiz tās tikai slēpjot savu atpalcību un to diktatoru varmācību un bailes. Jo Dieva spriedums pār ļaunumu ir jau pasludināts un īstenots.

Galīgā uzvara pār ļaunumu īstenojās jau pirms diviem tūkstošiem gadu, un pirmie par to uzzināja ne Jēzus mācekļi, bet ļaunie gari. Kā jau ļaunie, to zina arī diktatori, tāpēc jau viņi bailēs trīc un dreb par savu varu. Bet mums ir svarīgi šai Dieva uzvarai pievienoties, un mēs tai varam tapt līdzdalīgi tikai tā, kā to darīja Kristus – aktīvi un konsekventi nostājoties pret ļaunumu, aizvien cīnoties pret to.

Kad ienaidnieku pārspēks liekas neuzvarams, uzbrukumi nepārtraukti un kad šķiet, ka neko nespējam darīt un nekā sevi aizstāvēt, lai atceramies aizvien atgriezties pie sākotnējās uzvaras un to parauga, kuri to izcīnījuši. Mēs jau to darām – 1991. gadā nevis dibinājām jaunu valsti, bet atjaunojām jau reiz pasludināto un izcīnīto. Mēs atskatījāmies uz mūsu varoņiem un no tiem ņēmām paraugu jaunajām cīņām. Mēs tikai atgriezāmies pie reiz jau notikušās uzvaras, mēs nostājāmies taisnības uzvaras pusē.

Daugavas vanagi, PBLA, Ģenerāļu Klubs un fonds Namejs 2019. gadu ir pasludinājuši par **Latvijas Varoņu gadu**. Godināsim mūsu cīnītājus, šodien – mūsu leģionārus, un ņemsim viņus par paraugu.

Savus leģionārus mēs pamatoti varam uzskatīt par paraugiem un ne tikai militārās cīņas, bet arī ticības paraugiem, jo viņi saglabāja latviešu tautas tās patriotiskās un garīgās vērtības, kas sabiedrībā un armijā bija izkoptas pirmās neatkarīgās Latvijas republikas laikā.

Tikai viens piemērs. Latvijas Armijas leitnants **Eduards Stauvers** tika iesaukts leģiona 15. divīzijā. 1945. gada aprīlī beigās pēc ielu cīņām Berlīnē leitnants Stauvers pēc Latvijas Armijas tradīcijas vadīja pēdējo *Vakarjundu*. Kad mūsu karavīri dziedājuši Latvijas himnu un korāli *Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils*, klātesošie spāņu brīvprātīgie virsnieki ar lielu izbrīnu un cieņu novērtēja mūsu karavīrus, kas tik smagā brīdī lūdzu Dievu par savu Tēvzemi.

Mēs, latvieši, esam uzvarētāji, varoņu tauta, jo esam izcīnījuši un atguvuši savu valsti. Tad arī rikosimies un ietu-

rēsim tam atbilstošu lepnu un pašapzinīgu stāju. Un atcerēsimies un pildīsim arī mēs ģenerāļa **R. Bangerska** pēdējo pavēli: *Kā vienmēr, tā arī šinī brīdī, nelūdzam par sevi, bet lūgšim visi kopīgi: Dievs, glāb un svētī Latviju!*

Mācītājs Guntis Kalme

Svētruna teikta 2019. g. 16. martā Jāņa baznīcā, Rīgā

- ¹ Uldis Ģermanis, Pretestība okupantiem ir cildena lieta / Aleksandrs Kalvāns, sast., red., *Uz ežiņas galvu liku ...* 2. grāmata, R: Nacionālo Daugavas vanagu Latvijas apvienība, 1995, 14.
- ² Elita Veidemane, Gaismas un goda vienkāršībā / Pāvils Raudonis, *Elles ķēķa aizdurvē*, R: Jumava, 2018, 5.
- ³ T.i., kopš Butirku cietumā Maskavā tika nogalināts A. Romanauskas-Vanagas priekšgājējs Lietuvas Brīvības cīnītāju apvienības priekšsēdis Jonas Žemaitis (segvārdā *Vytautas*, 1909-1954), kuram 2009. gadā tika piešķirta brigādes ģenerāļa pakāpe un viņš oficiāli atzīts par Lietuvas ceturto prezidentu.

Head Office, Essendon
912 Mt. Alexander Road
Essendon VIC 3040
p: 03 9375 1222
f: 03 9370 5361
e: admin@dnister.com.au

Dnister Kreditkooperatīvs Austrālijā

Piedāvājam dažādus finanšu pakalpojumus latviešiem un ukraiņiem, kā arī viņu austrāliešu draugiem un paziņām.

(Latviski runājoši darbinieki)

Head Office 1800 353 041

DNISTER Ukrainian Credit Co-operative Ltd
AFSL / Australian Credit Licence 240673 | ABN 59 087 651 394 | www.dnister.com.au

ERN JENSEN FUNERALS

Generations of care since 1928
Aprūpe vairākās paaudzēs kopš 1928. g.

Fixed price prepaid funerals

Fiksētas cenas priekšapmaksātām bērēm

Proudly serving the Latvian community since 1947
Ar lepnumu apkalpo latviešu sabiedrību kopš 1947. g.

9480 - 1477 All suburbs
9480 - 1477 Visas priekšpilsētas